

Mivel több az Iroda a szekciónál?

Öt szocialista ország csapágyipari együttműködési szervezete

A KGST csapágyiparral foglalkozó, úgynevezett 11-es szekcióját a beavatottak és a közvélemény is úgy tartja számon, mint a gépipari állandó bizottság, de talán az egész gazdasági együttműködési szervezet egyik legeredményesebb dolgozó munkabizottságát.

Egy jogos kérdés

A 11-es szekció keretében, ahogy arról gyakori híradásból a hazai újságolvasók is értesültek, már sok évvel ezelőtt kialakultak a szocialista országok nemzetközi munkamegosztásának azok a formái, amelyek felé más állandó bizottságokban csak legutóbb jelentkeztek törekvések. Így például már 1959-ben maga mögött tudta a szekció a részvevő országokban gyártott teljes csapágyválaszték szakosítását, sőt addigra elkészültek az egyes országok csapágyiparának összehangolt fejlesztésére vonatkozó javaslatok is. S mi több, a javaslatok nem maradtak papíron, valóban alapul szolgáltak a műszaki, tehát gyártmány- és gyártásfejlesztéshez. Mint arról ugyancsak szó volt, a feladatok összehangolásának, a fejlesztés koordinálásának, vagyis a szekció munkájának köszönhető, hogy a csapágyipar — ez a rendkívül magas műszaki, kultúrát igénylő iparág — a KGST-országokban példányszámban gyors fejlődésnek indult. Nem utolsósorban ennek tudható be, hogy hazánkban is alig egy évtized alatt virágzó, kifejezetten gazdaságos csapágygyártás fejlődött ki, amely azon túl, hogy ellátja a hazai szükségletek jó részét és a maga profiljában más KGST-országok igényeit, termékeit a legigényesebb piacokon is értékesíteni tudja.

Ezek után sokan meglepetéssel fogadták a hírt, hogy ez év tavaszán az alapszabály elfogadásával megalakult öt szocialista ország: Bulgária, Lengyelország, az NDK, Csehszlovákia és Magyarország Csapágyipari Együttműködési Szervezete, s hamarosan felállításra kerül a szervezet állandó irodája. A hírt olvasva sokakban felvetődött a kérdés: mi szükség lehet a jól működő munkabizottság mellett újabb szervezetre, pontosabban mivel nyújthat az többet az eddiginél?

Bármennyire jogos is a kérdés, arra — az együttműködési szervezet terveihez ismeretében — nem nehéz megfelelni.

Vegyük például a termelés minőségében és gazdaságosságában ugrásszerű változást eredményező fejlesztési lehetőségeket egyike, a komplex automatizálást, az automata gépeket alkalmazásának feltételét.

Komplex automatizálással

A sorozatnagyságok a szocialista országok csapágyipari

iparában jelenleg sem kedvezőnek. Míg az átlagos szériaszám olyan jelentős tökésekéknél, mint az ausztriai Steyer Művek 6000 körül ingadozik, hazánkban ennek tízszerese, eléri a hatvanezret. Bizonyos típusokból nálunk is, partnereinknél is évente félmillió is készül. Komplexen automatizálni még félmillió szériánál sem kifizetődött. E típusok egy részét azonban három KGST-állam is gyártja. Erre a háromszoros mennyiségre, az évi másfél millió darabra viszont érdemes automata gépsort beállítani. A komplex automatizálás költséges dolog. Az az ország, amelyik erre vállalkozik, nem tehető ki annak, hogy a három érintett partner közül valamelyik egy-két esztendő múltán kijelentsé: tévedtem, a típust mégis magam kívánom gyártani. Ennek elkerüléséhez határozat jellegű megállapítások szükségesek. Egyfelől annak leosztásához is, hogy adott esetben kik legyenek azok, akik felhagynak a gyártással, másfelől ahhoz is, ki legyen az, aki azt átveszi és berendezkedik a költséges befektetést igénylő és mégis igen hasznos hajtó termelésre. Kötelező érvényű megállapodásokra van szükség még akkor is, ha a lemondások és a megbízások, s a velük kapcsolatos szerepkör elosztása természetesen úgy történik, hogy valamennyi részvevő egyformán kárpótolva legyen, egyaránt nagyobb lehetőségekhez jusson.

Márpedig a 11-es csapágyipari szekció a KGST más munkabizottságaihoz hasonlóan csak ajánlásokat dolgozhat ki, amelyeket a részvevők vagy betartanak, vagy nem. Ilyen átlagon felüli lehetőséget viszont kár volna kihazárdatlanul hevertetni.

De vehetjük a jelenlegi együttműködés egy másik vetületét.

Készletezés, aktív külkereskedelemmel

Jelenleg több olyan csapágytípus gyártása elsikkad, amelyből a szükséglet kicsi, bár ezek bizonyos iparágak számára igen fontos csapágyak. Ez az érintett országokat függővé teszi a tőkés piactól. S itt nem a devizakiadásokra gondolunk. Hozzátehetjük, ezek olyan típusok, hogy ha valamennyi részvevő számára egy ország gyártaná is, még ebből sem jönne ki a gazdaságos sorozatnagyság. Márpedig, ha komolyan vesszük azt a tételt, hogy kereskedni akarunk a tőkés országokkal és nem függeni tőlük, akkor gyártásukat biztosítani kell. Ez bizonyos áldozatokkal jár a termelést vállaló országra, de megfelelő határozat esetén a többiek kárpótolhatják ezért. Ez is több, mint ajánlás kérdése.

Megemlíthetjük ezentúl, hogy a közös készletezés, amely a 11-es szekció feladatát és hatáskörét ugyan-

csak meghaladja, nemcsak a gyártást tenné gazdaságosabbá, de a csapágyellátást is lényegesen javítaná. Ezzel összefüggésben érdemes szólni arról is, hogy tőkés piacokon akkor lehet eredményesen értékesíteni a termékeket, ha széles választék áll rendelkezésre belőlük a legkülönbözőbb igények kielégítésére. A széles választék viszont egy-egy országban belül kedvezőtlenül hat a gyártási sorozatokra. Ha viszont az öt ország közötti exportál, akkor gyakorlatilag korlátlan választék felett diszponálunk, anélkül, hogy emiatt bárhol is csökkenne az egy típusból gyártott darabszám.

Iroda Varsóban

Ilyen és ehhez hasonló megfontolások bírták kezdeményezésre a Lengyel Népköztársaság szakértőit, hogy a Csapágyipari Együttműködési Szervezet felállítását javasolják. A szervezet alapszabályát ez év tavaszán fogadták el Varsóban, s ha a részvevő országok ratifikálták azt, ugyancsak Varsó ad helyet a szervezet állandó irodájának is. A szervezet — hasonlóan például a Közös Vagonparkhoz, vagy a magyar kezdeményezésre létesített Intermetalhoz —, igazgatói tanács irányítja. A tanácsban minden részvevő ország képviselteti magát, és az iroda munkatársai is a részvevő országok állampolgárai közül kerülnek ki.

A jogosnak elismert kérdés az tehát a válasz, hogy ha a Csapágyipari Együttműködési Szervezet betölti hivatását, komplex automatizálásra, nagy horderejű műszaki fejlesztésre, minden eddiginél hasznos hajtótermelésre kerülhet sor a részvevő országok csapágyiparában. Ezen túl az eddiginél zavartalanabbá és teljesebbé válhat a belső ellátás és aktívabbá a külkereskedelem.

M. M.

Közös erővel, egy akarattal

A Szegedi MÁV Igazgatóság első féléves tervteljesítéséről

(Tudósítónktól) A szegedi MÁV Igazgatóság központi és külszolgálati dolgozói az év elején termelési tanácskozásokon beszéltek meg az évi tennivalóikat. Most, az első fél év elteltével mindenütt számvetést készítettek: hol tartanak terveik teljesítésében.

A számvetések alapján a személyszállítási tervet 104,5 százalékra teljesítettük, ami 18 millió 555 ezer utas továbbításának felel meg. Az elszállított árumennyiség 27,2 százalékkal több, mint az előző év hasonló időszakában.

A több áru továbbításához 3014 kocsival kevesebbet használtunk fel a tervezettnél.

Ez azt bizonyítja, hogy a kocsikat jobban kihasználtuk, mint azt előző időszakokban. A jól megterhelt kocsikkal a tehervonatok is nagyobb tonnamennyiséget tudnak továbbítani. Az első fél évben vonatonként 816 tonnás átlagot ért el az igazgatóság.

Ez előzetes tervünkhöz viszonyítva 4,2 százalékos túlteljesítést jelent.

A vontatási szolgálat mozdonyfelhasználási teljesítményében azonban visszaesés tapasztalható.

Több mozdonyt használtak az elegytervezettséghez, mint az előző év hasonló időszakában.

A személy- és tehervonatok menetrendszerinti közlekedése nagymértékben befolyásolja a vasúti küldemények gyors továbbítását, célbaérését. Sajnos, a menetrendszerű közlekedésben is lemaradástól beszélhetünk a bázisidőszakhoz viszonyítva. Árufuvarozási tennivalóink az év hátralévő időszakában jelentősen emelkednek.

A második negyedévben 1 millió 767 ezer 300 tonna árut kellett továbbítanunk. Terveink szerint a harmadikban már 2 millió 080 ezer tonnát.

Az építési szolgálatnál je-

lenleg lemaradás tapasztalható, bár a második negyedévben 101,7 százalékra teljesítették a tervet, de ezzel sem tudták megszüntetni az első negyedévi elmaradást. A forgalomnak nagy szükség van az építési szolgálat munkájára, mert a megfelelően karban tartott vonalak a biztonságos közlekedés alapfeltételei.

Az igazgatóság területén továbbfejlesztett a szocialista brigádmozgalmat.

Ma már 584 szocialista címért küzdő brigád van. A szocialista brigádtagok nemcsak verseny, együttműködés sokat segít abban, hogy a vasút teljesítse megnövekedett feladatait.

A számvetésből kiténik az is, hogy a mennyiségileg jól végzett munka mellett fontos a minőség is. Csak így válhat valóra az év elején tett fogadalom, és teljesítheti a vasút közös erővel, egy akarattal az évi szállítási feladatait.

Sziládi Sándor

Szatymazi barackkal Karlovy Varyba

A kocsira rányomják a fényes plombát: Magyar Népköztársaság. Kitélik a szállítólevelet, 59 ezer 010 kilogramm 36-os és 36-41-es sárgabarack. Rendelési hely: Karlovy Vary.

A 700-as Csepel Diesel „szekrényes” teherautó vezetője, Nagymihály Lajos megnézi egy újság szelét az útirányt: Budapest—Rajka—Bratislava—Brno—Jihlava—Caslav—Malin—Kalin—Praha és Karlovy Vary.

A váltótárs

Felbőg a motor s útnak indulunk Szatymazról. Budapestre az Internacionaler Camion Verker telepéről fá-

radt férfivel tér vissza Nagymihály Lajos.

— Lőrinc János — mutatkozik be a férfi.

— A váltótársam. Ketten vezetünk.

Lőrinc János ül a volán mellé. Mélyen rádól a kormánykerék. Figyeli az utat. Álmából verte fel Nagymihály Lajos s ilyenkor nehéz az ébredés.

— Rajkáiig hagyj aludni — mondja camionostársa, aztán elhelyezkedik az ágyvár alakított hátsó ülésen. Feje felett a polcon összecsörren a kávéfőző, s a spirituszfőző.

— Holnap mit főzöl? — kérdezi Lőrincet, s élcelődve megjegyzi: — Megint leégetett krumpit eszünk?

— Ha nem hallgatsz, egész úton nem hagylak aludni — replikázik Lőrinc.

Nagymihály hátafordít a menetiránynak, s már alszik is.

Lőrinc Jánossal beszélgetünk.

— Tegnap érkezünk vissza Csehszlovákiából, s ma újra indulás.

— Hovávalósiak?

— Szegediek vagyunk, csak a nyári csúcsidényben segítünk a camionosoknak.

— Hány utat tettek már meg eddig?

— Idén ez a harmadik, de tavaly is a nyár nagy részét Csehszlovákiában töltöttük. A kocsiiban.

Beszélgelve hamar telik az idő. Győrben fékezünk, a benzinkútnál.

Ötletes útjelzők

Rajka határállomás, Hajnali fél 3. Tizenöt perc múlva már cseh területen robog a kocsi. A reflektor foszfor-szálak kis lapocskákat világít meg az útmenti fákban.

— Az útjelzők. Ötletes megoldás. Ejjel is jól lehet látni az utat. Nem ártana nálunk is felszerelni ilyeneket.

— Nem adja át a társának a volánt?

— Hadd aludjon Bratislaváig, vezetett már eleget, s így lesz mivel cukkolni, ha felébred.

Gyorsan tűnnek el a falvakat jelző táblák.

Újdonságok a lengyel kozmetikai kiállításon

A szegedi lengyel kozmetikai kiállításra igen sok látogatót vonz az, hogy a bemutatott készítmények egy részét a helyszínen meg is lehet vásárolni. Több újdonság kerül most forgalomba ezzel, természetesen egyelőre csak a kiállítás időtartama. Azokból a cikkek közül, amelyek iránt a legnagyobb érdeklődés mutatkozik, rendelni fog a magyar kereskedelem.

Egyre több férfivásárló is érdeklődik. Két kitűnő készítményt találnak ugyanis a borotválkozás gyötrelmeinek a megkönnyítésére. Az egyiket a pozsnai Lechiagyár készíti: uborkakivonat, tisztaszesz és uborkanedv keveréke. Fertőtlenít és frissít, Lengyelországban igen népszerű. A másik férfiaknak készült szappán a varsói Uroda-gyár terméke, nemcsak üdít, hanem gyógyhatású is, táplálja az arcbőrt, gyógyítja a pattanásokat. Kellemes menthol illata van.

Gyermekek részére készült a Bambi nevű szappan, amely nem csípi a szemet. Ezt a bemutatón részt vevő harmadik gyár, a krakkói Miraculum gyártja. Jelenleg a Bambi is kapható.

Természetesen a legtöbbet a nők vásárolnak. Sikere van a kétféle változatban kapható, zsíros és félszíros, nővényei anyagokból készült

Pamutnyomóipari Vállalat Szegedi Textilművek Gyára fonó-, szövő szakmában

ipari tanulókat

keres felvételre.

Jelentkezhetnek szegedi vagy a közúti forgalomba bekapcsolt Szeged környéki lakosú lányok, akik 1964. december 31-ig 15. életévüket betöltötték, s a 18. éves kort nem haladják meg.

Továbbá 8 általános iskolai végzettséggel rendelkeznek. Vidékieknek tanácsi igazolás szükséges. Az ipartanuló-iskola 1964. szeptember 1-én indul. Jelentkezni lehet a textilművek munkügyi osztályán. S 95 158

Kiváló együttes cím 16 műkedvelő csoportnak

A közelgő alkotmányünnep alkalmából hétfőn a szakszervezetek Fehérvári úti művelődési otthonában ünnepélyesen átnyújtották 16 műkedvelő művészeti csoportnak a Kiváló együttes kitüntetését. Az ünnepségen megjelentek a Művelődésügyi Minisztérium, a SZOT, a KISZ, a SZÖVOSZ, az OKISZ és a Népművelési Intézet képviselői.

Varga Edit, a Művelődésügyi Minisztérium osztályvezető-helyettese adta át a kitüntető okleveleket az együttesek képviselőinek.

Kiváló együttes címet nyert a KISZ központi művészegyüttesének ének-, tánc-, harmonikazenekara

és irodalmi csoportja, a váci Vox humana énekkar, a debreceni Kodály-kórus, a Vándor-kórus, a veszprémi zenekar, a Munkásörög központi férfikara, a hajdúszovátai Imzs Kodály Zoltán-énekkara, a TIT Veszprém megyei irodalmi színpada, a közlekedési szakszervezetek Poscher János klubjának és a Vasutas Szakszervezet képzőművészeti köre; a tánckarok közül az Építők Szakszervezete Vadrozsák, a HVDSZ Bihar János, a Vegyipari Szakszervezet Bartók Béla, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, a szolnoki Tisza és az OKISZ Erkel Ferenc művészegyüttes tánckara. (MTI)